

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **A. S.**

w przedmiocie podjęcia warunkowo umorzonego postępowania,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 listopada 2023 r.

kasacji Prokuratora Generalnego na korzyść

od postanowienia Sądu Rejonowego w Zamościu

z dnia 21 listopada 2022 r., sygn. akt II Ko 122/22,

1. uchyla zaskarżone postanowienie,

2. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb

Państwa.

UZASADNIENIE

A. S. została oskarżona o to, że w dniu 11 września 2020 r., w Z., naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w Z. asp. A. B. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych w ten sposób, że szarpała go za mundur, wymachiwała rękoma powodując zadrapanie naskórka, w wyniku czego doznał on otarcia i zaczerwienienia skóry przedramienia prawego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała na okres poniżej dni siedmiu, tj. o czyn z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Zamościu, wyrokiem z dnia 15 marca 2021 r., sygn. akt II K 1118/22, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył względem niej postępowanie karne na roczny okres próby, na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. w zw. z art. 43a § 1 k.k. nakładając na oskarżoną obowiązek uiszczenia świadczenia pieniężnego w kwocie 200 zł na rzecz Funduszu.

Wyrok ten, niezaskarżony przez żadną ze stron, uprawomocnił się z dniem 23 marca 2021 r.

W okresie próby, wbrew ciążącemu na niej obowiązkowi, oskarżona A. S. nie uiściła zasądzonej przez Sąd *meriti* należności na rzecz Funduszu (egzekucja komornicza tego świadczenia również okazała się nieskuteczna), a nadto opuściła wskazane przez siebie miejsce zamieszkania, nie podając aktualnego adresu swojego pobytu.

Sąd Rejonowy w Zamościu uznając, że postawa oskarżonej wskazuje na lekceważenie nałożonych wyrokiem obowiązków, a zatem nie zasługuje ona na dobrodziejstwo warunkowego umorzenia postępowania, na podstawie art. 68 § 1 k.k. i art. 550 § 1 k.p.k., postanowieniem z dnia 21 listopada 2022 r., sygn. akt II Ko 122/22, podjął wobec A. S. warunkowo umorzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 15 marca 2021 r. postępowanie o to, że w dniu 11 września 2020 r., w Z., naruszyła nietykalność cielesną funkcjonariusza Komendy Miejskiej Policji w Z. asp. A. B. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych.

Prokurator Generalny wniósł kasację od powyższego postanowienia, zaskarżając je w całości na korzyść A. S. i zarzucając mu rażące oraz mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego, tj. art. 68 § 4 k.k., polegające na wydaniu w dniu 21 listopada 2022 r. postanowienia o podjęciu warunkowo umorzonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 15 marca 2021 r. w sprawie o sygn. akt II K 1118/20 postępowania karnego przeciwko A. S. w sytuacji, gdy w dacie jego wydania upłynął okres 6 miesięcy od zakończenia rocznego okresu próby wyznaczonego oskarżonej, a który to zakończył swój bieg w dniu 23 września 2022 r., co skutkowało wykluczeniem dopuszczalności prowadzenia po wskazanym terminie postępowania i pociągnięcia

A. S. do odpowiedzialności karnej za przestępstwo z art. 222 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Podnosząc powyższe, wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego w Zamościu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co umożliwia jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 68 § 4 k.k., warunkowo umorzonego postępowania nie można podjąć później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. Z upływem tego terminu dochodzi bowiem, co do zasady, do pełnej rehabilitacji sprawcy. Odżywa domniemanie niewinności i może on uchodzić za osobę, która przestępstwa nigdy nie popełniła. Upływ okresu, o którym mowa w art. 68 § 4 k.k., oznacza więc, że umorzenie postępowania karnego *ex lege* z warunkowego przemienia się w ostateczne, zaś po upływie okresu próby wydłużonego o 6 kolejnych miesięcy oskarżony nie może ponosić żadnych negatywnych skutków popełnienia przestępstwa (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2023 r., V KK 235/23).

W niniejszej sprawie okres, o którym mowa w art. 68 § 4 k.p.k., zakończył się w dniu 23 września 2022 r. Wyrok warunkowo umarzający postępowanie zapadł bowiem dnia 15 marca 2021 r., a uprawomocnił się z dniem 23 marca 2021 r. Roczny okres próby rozpoczął bieg z chwilą uprawomocnienia się wyroku, a zakończył się w dniu 23 marca 2022 r. Sąd mógł podjąć warunkowo umorzone postępowanie do tego dnia oraz przez następne 6 miesięcy. Po upływie tego okresu podjęcie postępowania przeciwko A. S. w sprawie sygn. akt II K 1118/22 stało się niedopuszczalne.

Jak wynika z akt niniejszej sprawy postanowienie Sądu Rejonowego w Zamościu sygn. akt. II Ko 122/22, o podjęciu postępowania karnego warunkowo umorzonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Zamościu z dnia 15 marca 2021 r., sygn. akt II K 1118/20, zapadło w dniu 21 listopada 2022 r., czyli po upływie niemal dwóch miesięcy od daty określonej normą art. 68 § 4 k.k. Wydano je zatem z naruszeniem tego przepisu.

Stwierdzone uchybienie stanowi rażące naruszenie prawa i ma istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Z tego względu zaskarżone postanowienie jako sprzeczne z treścią art. 68 § 4 k.k., należało uchylić, kosztami postępowania kasacyjnego obciążając Skarb Państwa.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[SOP]

[ms]